

Gorily v mlze

Rwanda je přírodním rájem

FOTO: WWF- CANON/MARTIN HARVEY

JAK SE TAM DOSTAT

Nejlevnější letenky z Prahy do Kigali nabízejí v současné době KLM. Zpáteční letenku bez letištních poplatků lze pořídit od 27 270 Kč. K návštěvě Rwandy je zapotřebí vízum. To je možné získat na pas, musí mít platnost alespoň o 5 měsíců delší než plánovaný pobyt. Povinný je mezinárodní očkovací průkaz s očkováním proti žluté zimnici. Doporučuje se též očkování proti hepatitidě typu A. Před cestou je žádoucí začít užívat antimalarika, pokud je lékař doporučil. Cesty do národních parků jsou možné pouze prostřednictvím cestovních kanceláří (lze organizovat přímo z Kigali, ale lépe je mít vše připraveno předem). Bez povolení Rwandské kanceláře pro turistiku a národní parky (ORTPN) je vstup do národních parků zakázán.

Stačil jeden pohled na eukalyptus, částečně svlečený z kůry, s hlubokými jizvami po nehtech v měkém dřevu, aby nám potvrdil, že jsme na správné stopě. „Gorily rády jedí mízu,“ říká náš průvodce Francois. Povzbuzuje nás, abychom to taky zkusili. „Byly tady docela nedávno.“

Nacházíme se ve Rwandě, v hustě zalesněném Volcanoes National Park, který je domovem zhruba poloviny ze 650 horských goril na světě. Pomyslení, že by některá z nich mohla být někde za rohem, nám pumpuje do žil adrenalin.

Pronikáme dál do hloubi pralesa. Doprovází nás ozbrojený voják a stopař, který se mačetou prosekává porostem a bambusem. Najednou za-

slechneme tlumený zvuk pohybu kousek před námi. Okamžitě znehybníme.

Jen pár metrů od nás si ve slabém ranním slunečním svitu poklidně seděl ohromný stříbrohřbetý samec a pochutnával si na čerstvě oloupaném bambusu. Slavný film Gorily v mlze jste mohli vidět třeba stokrát, ale na takovýhle okamžik vás to nepřipraví. Obr s masivním tělem a svaly váží kolem 200 kg. Ale jeho tlustý měkký kožich ve vás navodí pocit, jako byste natrefili na nějakou přerostlou hračku nebo snad člověka v gorilím převleku.

Zíral přímo na mne – poklidným, temným a prostupujícím pohledem. Čím déle jsem mu hleděla do očí, všechn

můj strach se měnil v úctu – jsem si jistá, že věděl, na co myslím. Zaklonil hlavu, ukázal krátkými vousy porostlou bradu, natáhl se, lehl si na záda, podrbal se v rozkroku, pak se převálil na bok, aby si nás mohl pořádně prohlédnout.

Narazili jsme na Sabyinyovu skupinu, rodinu devíti goril: dva dospělí samci, dvě dospělé samice, čtyři mladí a mládě. Další hodinu jsme jako očarovani strávili pozorováním, jak jedí, spí, upravují se a hrají si. Nerušení šeptajícími si návštěvníky, prostě trávili svůj další den: ti malí lenořili ve hnízdech, která si zbudovali ve stromech, nebo si hráli jako děti, zatímco dospělí přihlíželi. Všechno to působilo tak nápadně lidsky: jak si prohlíželi neh-